فوتبال

مردی که فوتبال ایران به او بدهکار است

بدرود حسن‌آقا

بعضی آدم‌ها وقتی از دنیا می‌روند، فقط یک صندلی خالی از خودشان به جا نمی‌گذارند؛ انگار بخشی از تاریخ هم با آنها خاموش می‌شود. حسن حبیبی از همان آدم‌ها بود. مردی از نسلی که فوتبال را نه با قراردادهای چندصدمیلیاردی شناختند، نه با شهرت در شبکه‌های اجتماعی و نه با هیاهوی سکوها. آنها فوتبال را با عشق شروع کردند، با رنج ادامه دادند و با افتخار به پایان رساندند. حالا حسن‌آقا هم از میان ما رفته است، اما نامش را نمی‌توان از حافظه فوتبال ایران پاک کرد. حسن حبیبی متولد کرمان بود؛ پسری که از زمین‌های خاکی چهارصد دستگاه تهران به یکی از مهم‌ترین چهره‌های تاریخ فوتبال ایران تبدیل شد. فوتبال برای او از همان روزهای سخت کودکی آغاز شد؛ روزهایی که حتی تهیه یک توپ واقعی هم آسان نبود. خودش روایت کرده بود که با پارچه‌های کهنه و دورریز، چیزی شبیه توپ درست می‌کردند تا بتوانند فوتبال بازی کنند. شاید همان توپ‌های دست‌ساز بود که به او یاد داد برای رسیدن به رؤیاها، همیشه لازم نیست امکانات بزرگی داشته باشی؛ گاهی فقط باید عاشق باشی و ادامه بدهی. او فوتبالش را از شاهین آغاز کرد، پیراهن تاج را پوشید و سپس به پاس پیوست؛ سه نام بزرگ در تاریخ فوتبال ایران. حبیبی در تمام دوران بازیگری‌اش یک مدافع بود؛ بازیکنی که به وظیفه‌اش در زمین وفادار ماند و در نهایت به بازوبند کاپیتانی تیم ملی رسید. در سال ۱۹۶۴ همراه ایران به المپیک توکیو رفت و چهار سال بعد، در جام ملت‌های آسیا ۱۹۶۸، کاپیتان تیمی شد که برای نخستین بار قهرمانی قاره را به فوتبال ایران هدیه داد. افتخاری که هنوز هم یکی از باشکوه‌ترین صفحات تاریخ ورزش کشور است. حبیبی در سال ۱۳۴۸ از سوی مجله کیهان ورزشی به‌عنوان مرد سال فوتبال ایران انتخاب شد. او در ۳۱ سالگی کفش‌هایش را آویخت؛ تصمیمی که پایان یک دوران پرافتخار بود، اما آغاز مسیری شد که شاید حتی از دوران بازیگری‌اش تأثیرگذارتر بود. روز خداحافظی‌اش نیز ساده و معمولی نبود. استنلی ماتیوس، اسطوره فوتبال انگلیس و نخستین برنده توپ طلای اروپا، ازجمله چهره‌هایی بود که برای بازی خداحافظی او به تهران آمد. بیش از ۲۰ هزار نفر در امجدیه جمع شدند تا با کاپیتانی بدرود بگویند که جایگاهش را در فوتبال ایران تثبیت کرده بود. او در پاس، تیمی ساخت که دو بار قهرمان جام تخت جمشید شد و توانست در رقابت با قدرت‌های فوتبال ایران به افتخار برسد. پس از انقلاب نیز نخستین سرمربی تیم ملی فوتبال ایران شد. هدایت تیمی را بر عهده گرفت که در روزگاری دشوار باید از اعتبار فوتبال ایران دفاع می‌کرد. حاصل آن دوران، مقام سوم جام ملت‌های آسیا در سال ۱۹۸۰ بود. او در تیم امید نیز مربی نسلی شد که بعدها نام‌های بزرگی در فوتبال کشور شدند؛ از کریم باقری و مهدی مهدوی‌کیا تا یحیی گل‌محمدی، رضا شاهرودی، افشین پیروانی و مهرداد میناوند. اینها فقط چند نام از فهرست بازیکنانی هستند که در مسیر فوتبال‌شان از آموزه‌های او بهره بردند. حسن‌آقا برای آرارات هم فقط یک مربی نبود؛ او را پدر معنوی این باشگاه می‌دانستند. بازیکنانی مانند ادموند بزیک، ادموند اختر و سرژیک تیموریان نیز در میان استعدادهایی بودند که از این مسیر به فوتبال ایران معرفی شدند. او به فوتبال فقط به چشم مسابقه نگاه نمی‌کرد؛ فوتبال برایش مدرسه‌ای بود که باید از آن انسان و بازیکن ساخت. حالا حسن حبیبی در ۸۶ سالگی از میان ما رفته است. شاید نسل امروز کمتر فرصت کرده باشد بازی‌هایش را ببیند یا صدای او را از نزدیک بشنود، اما نمی‌شود درباره تاریخ فوتبال ایران نوشت و از نام او عبور کرد. او از نسلی بود که پیش از آنکه فوتبال به صنعت و تجارت تبدیل شود، برای این ورزش اعتبار ساخت. فوتبال ایران امروز پر است از ستاره، قرارداد، حاشیه و هیاهو؛ با این حال گاهی باید مکث کرد و به عقب برگشت؛ به روزهایی که مردانی مثل حسن حبیبی با یک توپ پارچه‌ای رؤیای بزرگی در سر داشتند و برای تحقق آن، یک عمر جنگیدند. حسن‌آقا رفت، اما قهرمانی سال ۱۹۶۸، بازوبند کاپیتانی، افتخارات پاس، روزهای تیم ملی و نسلی از شاگردانش باقی مانده‌اند. بعضی آدم‌ها را نمی‌شود با خبر درگذشت‌شان تمام کرد؛ آنها بخشی از هویت یک ورزش هستند. فوتبال ایران یکی از نجیب‌ترین معلمان و پرافتخارترین کاپیتان‌هایش را از دست داد.



تعویق مسابقات جام ملت‌ها به دلیل شرایط منطقه

زنگ خطر برای ژنرال به صدا درآمد؟



سپهر خرمی: عربستان فعلا از زیر بار میزبانی در زمان مقرر خارج شد؛ آیا فرصت تازه، پایان همکاری با سرمربی تیم ملی را هم رقم می‌زند؟ تصمیم کنفدراسیون فوتبال آسیا برای به تعویق انداختن جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷، معادلات فوتبال قاره را تغییر داده است. مسابقاتی که قرار بود از هفتم ژانویه تا پنجم فوریه ۲۰۲۷ در عربستان برگزار شود، با تصمیم AFC به ۲۳ دسامبر ۲۰۲۷ تا ۲۱ ژانویه ۲۰۲۸ منتقل شد. دلیل اصلی این تصمیم، شرایط استثنائی منطقه، نگرانی‌های امنیتی، مشکلات لجستیکی و اختلال در رفت‌وآمد عنوان شده است. به این ترتیب، عربستان همچنان میزبان مسابقات باقی می‌ماند، اما فوتبال آسیا باید برای برگزاری مهم‌ترین تورنمنت ملی خود نزدیک به یک سال بیشتر منتظر بماند. این اتفاق فقط یک تغییر در تقویم مسابقات نیست؛ تعویق جام ملت‌ها می‌تواند سرنوشت چندین مربی ملی، برنامه آماده‌سازی تیم‌های حاضر در مسابقات و حتی آینده برخی بازیکنان را تحت تأثیر قرار دهد. برای فوتبال ایران نیز ماجرا اهمیت ویژه‌ای دارد. امیر قلعه‌نویی که قرار بود تیم ملی را در جام ملت‌های ۲۰۲۷ هدایت کند، حالا با یک دوره زمانی تازه روبه‌رو شده است؛ دوره‌ای که می‌تواند به معنای تمدید فرصت حضور او باشد یا زمینه را برای تغییر سرمربی تیم ملی فراهم کند. در این میان، نام یحیی گل‌محمدی نیز در کمانه‌زنی‌ها مطرح شده است؛ مربی‌ای که برخی معتقدند می‌تواند در صورت تغییر تصمیم فدراسیون، هدایت تیم ملی را بر عهده بگیرد و از این فرصت برای شناخت بازیکنان، ایجاد تغییر نسل و ساختن تیمی تازه استفاده کند. اما پیش از ورود به بحث جانشینی قلعه‌نویی، باید دید تصمیم AFC دقیقا چه بوده و آیا اساسا امکان انتقال میزبانی از عربستان به کشور دیگری وجود داشت؟

عربستان ماند، جام ملت‌ها عقب رفت

کنفدراسیون فوتبال آسیا پس از هفته‌ها گمانه‌زنی و نگرانی درباره شرایط منطقه، سرانجام تصمیم خود را اعلام کرد. جام ملت‌های آسیا که قرار بود در ژانویه ۲۰۲۷ برگزار شود، حالا به روزهای پایانی دسامبر همان سال و ژانویه ۲۰۲۸ منتقل شده است. نکته مهم این تصمیم آن است که AFC میزبانی عربستان را پس نگرفته و مسابقات همچنان در همین کشور برگزار خواهد شد. در بیانیه کنفدراسیون فوتبال آسیا، به شرایط استثنائی ناشی از تحولات منطقه، پیچیدگی‌های لجستیکی و اختلال در سفرها اشاره شده است. در واقع، مسئله فقط امنیت ورزشگاه‌ها نیست. جام ملت‌های آسیا رقابتی یک‌ماهه است که تیم‌ها، کادرهای فنی، داوران، خبرنگاران و هواداران از کشورهای مختلف باید در آن حضور پیدا کنند. کوچک‌ترین اختلال در حمل‌ونقل هوایی و جابه‌جایی میان شهرهای میزبان می‌تواند برنامه مسابقات را با مشکلات جدی مواجه کند. به همین دلیل، AFC ترجیح داده به جای پذیرش ریسک برگزاری مسابقات در موعد قبلی، تقویم را تغییر دهد. البته تاریخ‌های جدید هنوز باید به تأیید فیفا برسد. این موضوع از آن جهت اهمیت دارد که باشگاه‌های سراسر جهان باید بازیکنان خود را در زمان مقرر در اختیار تیم‌های ملی قرار دهند.

چرا میزبانی از عربستان گرفته نشد؟

یکی از بحث‌های مهم پس از اعلام این خبر، احتمال انتقال میزبانی به کشوری دیگر بود. برخی گمانه‌زنی‌ها از مخالفت کشورهایی مانند استرالیا، ژاپن، کره جنوبی و حتی ایران با تعویق مسابقات حکایت داشتند. استدلال مطرح‌شده نیز این بود که اگر عربستان در شرایط فعلی قادر به برگزاری مسابقات نیست، بهتر است میزبانی به کشور دیگری واگذار شود تا برنامه فوتبال آسیا یک سال عقب نیفتد. اما باید میان مواضع رسمی فدراسیون‌ها و تحلیل‌ها و شایعات رسانه‌ای تفاوت قائل شد. برای مثال، فوتبال استرالیا پس از اعلام تصمیم AFC رسما از تغییر زمان مسابقات حمایت و تأکید کرد که سلامت و امنیت بازیکنان، کادر فنی و هواداران در اولویت قرار دارد. بنابراین نمی‌توان استرالیا را در فهرست مخالفان رسمی تعویق قرار داد. درباره ژاپن و کره جنوبی نیز نگرانی‌های امنیتی و برنامه‌ریزی برای حضور در مسابقات مطرح بوده، اما این موضوع به‌تنهایی به معنای مخالفت رسمی با تعویق نیست. درباره ایران نیز تا زمان انتشار موضع رسمی فدراسیون فوتبال، نمی‌توان ادعای مخالفت قطعی را به این مجموعه نسبت داد. واقعیت این است که انتقال میزبانی در چنین فاصله‌ای، کار ساده‌ای نیست. کشور جایگزین باید ورزشگاه‌های آماده، زیرساخت حمل‌ونقل، هتل‌ها، امکانات تمرینی و توانایی میزبانی از ۲۴ تیم را داشته باشد. ضمن اینکه عربستان برای این مسابقات سرمایه‌گذاری قابل توجهی انجام داده و قرار بود جام ملت‌های آسیا نوعی آزمون عملی برای میزبانی جام جهانی ۲۰۳۴ باشد. گرفتن میزبانی از این کشور، تصمیمی بسیار بزرگ‌تر از تغییر چند تاریخ در تقویم مسابقات بود.

قلعه‌نویی و یک سال سرنوشت‌ساز

اما برای فوتبال ایران، مهم‌ترین بخش ماجرا از همین‌جا آغاز می‌شود. امیر قلعه‌نویی با این تعویق، عملا با شرایط تازه‌ای برای ادامه فعالیت در تیم ملی مواجه شده است. اگر جام ملت‌ها طبق برنامه قبلی برگزار می‌شد، فدراسیون فوتبال می‌توانست عملکرد تیم ملی را در آن مسابقات ملاک اصلی ارزیابی سرمربی قرار دهد. حالا اما تقریبا یک سال دیگر به این چرخه اضافه شده است. این اتفاق دو پیامد متفاوت دارد؛ نخست اینکه فدراسیون می‌تواند به قلعه‌نویی فرصت بیشتری بدهد تا تیمش را برای رقابت‌های آسیایی آماده کند و دوم اینکه همین فرصت اضافه ممکن است مدیران فوتبال ایران را به این نتیجه برساند که تغییر سرمربی در شرایط فعلی، تصمیم منطقی‌تری است. قلعه‌نویی از زمان بازگشت به تیم ملی، با انتقادهایی درباره شیوه بازی، انتخاب بازیکنان، جوان‌گرایی و اتکای بیش از اندازه به برخی چهره‌های باتجربه مواجه بوده است. هرچند نتایج تیم ملی در مقاطع مختلف برای او پشتوانه ایجاد کرده، اما مسئله اصلی همچنان ساختن تیمی است که بتواند در سطح اول فوتبال آسیا مدعی قهرمانی باشد. حالا یک سال اضافه می‌تواند فرصت مناسبی برای اصلاح ساختار تیم ملی باشد. اما آیا قلعه‌نویی از این فرصت استفاده خواهد کرد؟ آیا او حاضر است در ترکیب تیم ملی تغییرات جدی ایجاد کند و از برخی بازیکنانی که سال‌هاست در اردوهای ملی حضور دارند، عبور کند؟ این پرسش‌ها با تعویق جام ملت‌ها اهمیت بیشتری پیدا کرده‌اند.

یحیی گل‌محمدی؛ گزینه‌ای برای یک پروژه یک‌ساله؟

در روزهای اخیر نام یحیی گل‌محمدی نیز در گمانه‌زنی‌های مربوط به آینده نیمکت تیم ملی مطرح شده است. استدلال طرفداران این ایده روشن است: اگر قرار باشد قلعه‌نویی کنار برود، چرا فدراسیون از همین حالا به سراغ مربی‌ای نرود که یک سال فرصت داشته باشد تیم را بشناسد، بازیکنان جوان را شناسایی کند و برای جام ملت‌ها برنامه‌ای بلندمدت داشته باشد؟ گل‌محمدی در فوتبال باشگاهی ایران تجربه درخور توجهی دارد. او با پرسپولیس به موفقیت‌های مهمی رسید و در دوره‌های مختلف نشان داد که توانایی مدیریت تیم‌های مدعی را دارد. شناخت او از فوتبال ایران و بازیکنان داخلی نیز می‌تواند یکی از امتیازهایش برای حضور در تیم ملی باشد. البته یک نکته مهم وجود دارد: در سوم نوامبر ۲۰۲۶ خبر انتصاب گل‌محمدی به‌عنوان سرمربی تیم ملی امید ایران منتشر شد؛ بنابراین مطرح‌شدن نام او برای تیم ملی بزرگسالان را باید فعلا در چارچوب گمانه‌زنی‌ها بررسی کرد، نه تصمیم قطعی فدراسیون. از طرف دیگر، سرمربیگری تیم ملی با هدایت یک باشگاه تفاوت‌هایی جدی دارد. گل‌محمدی باید بتواند در مدت کوتاهی به شناختی کامل از بازیکنان برسد، ارتباط مناسبی با لژیونرها برقرار کند و تیمی بسازد که در مسابقات فشرده جام ملت‌ها توان رقابت با ژاپن، کره جنوبی، استرالیا و عربستان را داشته باشد. با این حال، اگر فدراسیون واقعا به دنبال تغییر نسل باشد، تعویق مسابقات می‌تواند فرصت مناسبی برای آغاز یک پروژه تازه باشد.

آزمون بزرگ قلعه‌نویی؛ خلیل‌زاده و بیرانوند خط قرمز هستند؟

شاید مهم‌ترین سؤال درباره ادامه حضور قلعه‌نویی، نه نام جانشین احتمالی او، بلکه میزان شهامتش برای تغییر در ترکیب تیم ملی باشد. در سال‌های گذشته، برخی بازیکنان باتجربه به مهره‌های ثابت تیم ملی تبدیل شده‌اند. شجاع خلیل‌زاده و علیرضا بیرانوند دو نمونه از این بازیکنان هستند که همواره درباره جایگاهشان در تیم ملی بحث وجود داشته است. هر دو تجربه زیادی دارند و در مقاطع مختلف به تیم ملی کمک کرده‌اند، اما این موضوع به معنای تضمین حضور همیشگی آنها نیست. خلیل‌زاده با وجود تجربه بین‌المللی و توانایی‌های دفاعی، به سنی رسیده که نمی‌توان درباره حضورش در یک تورنمنت بزرگ بدون بررسی شرایط جسمانی و فنی تصمیم گرفت. تیم ملی برای جام ملت‌های ۲۰۲۸ به مدافعانی نیاز دارد که علاوه بر تجربه، سرعت، قدرت بازی‌خوانی و توانایی همراهی در بازی‌های پرفشار را داشته باشند. درباره بیرانوند نیز شرایط مشابهی وجود دارد. او سال‌ها یکی از مهم‌ترین دروازه‌بان‌های فوتبال ایران بوده و تجربه حضور در جام جهانی و جام ملت‌ها را دارد. با این حال، هیچ دروازه‌بانی نباید صرفا به دلیل سابقه ملی، جایگاه تضمین‌شده داشته باشد. رقابت میان دروازه‌بان‌های جوان و باتجربه باید واقعی باشد و عملکرد در باشگاه و اردوهای ملی تعیین‌کننده انتخاب نهایی شود. این همان فرصتی است که تعویق جام ملت‌ها در اختیار کادر فنی قرار می‌دهد. قلعه‌نویی اگر قرار است بماند، باید نشان دهد که می‌تواند از وابستگی به نام‌ها عبور کند. کنارگذاشتن یک بازیکن باتجربه الزاما به معنای بی‌احترامی به گذشته او نیست. فوتبال ملی به چرخه‌ای نیاز دارد که در آن بازیکنان جوان بتوانند به‌تدریج جای نسل قبلی را بگیرند. البته خط‌زدن خلیل‌زاده یا بیرانوند صرفا برای جوان‌گرایی نیز تصمیم درستی نیست. مسئله اصلی کیفیت است. اگر بازیکن جوانی توانایی لازم را نداشته باشد، صرفا به دلیل سن پایین نباید در ترکیب قرار بگیرد.

فراتر از فوتبال

رکوردی که شکسته شد

در رقابت‌های گروه A دسته ۹۵ کیلوگرم وزنه‌برداری قهرمانی جهان، علی عالی‌پور، ستاره وزنه‌برداری ایران و قهرمان بازی‌های آسیایی ناگویا، برای رسیدن به طلای جهان روی تخته رفت. بعد از اینکه تعدادی از وزنه‌برداران حرکات خود را در یک‌ضرب پایان دادند، سه وزنه‌بردار ایران، بلغارستان و قزاقستان رقابت جذابی را برگزار کردند که در نهایت با برنز علی عالی‌پور با رکورد ۱۸۱ کیلوگرم همراه بود. برخلاف کارلوس ناسار از بلغارستان و وزنه‌بردار قزاقستانی که با ۱۷۵ کیلو شروع کردند، عالی‌پور با ۱۷۶ کیلو رقابت را آغاز کرد. او در حرکت اول مثل رقبایش خوب کار کرد و در حرکت دوم باز هم یک کیلو بالاتر از دو رقیبش یعنی وزنه ۱۸۱ کیلویی را بالای سر برد. همه چیز به حرکت سوم کشیده شد، جایی که وزنه‌بردار قزاق ۱۸۲ را زد و یک بار رکورد دنیا را جابه‌جا کرد. در ادامه علی عالی‌پور در مهار وزنه ۱۸۴ کیلوگرم ناموفق بود، اما کارلوس ناسار توانست بالاتر از رقبایش وزنه بزند و طلایی شود. رکورد یک‌ضرب دنیا در این دسته به نام کارلوس ناسار از بلغارستان ثبت شد. او در حرکت سوم خود رکورد ۱۸۵ کیلوگرم را به نام خود زد و علاوه بر کسب مدال طلای یک‌ضرب، رکورد دنیا را هم به نام خود زد. به این ترتیب علی عالی‌پور با ۱۸۱ کیلوگرم مدال برنز حرکت یک‌ضرب را به دست آورد.

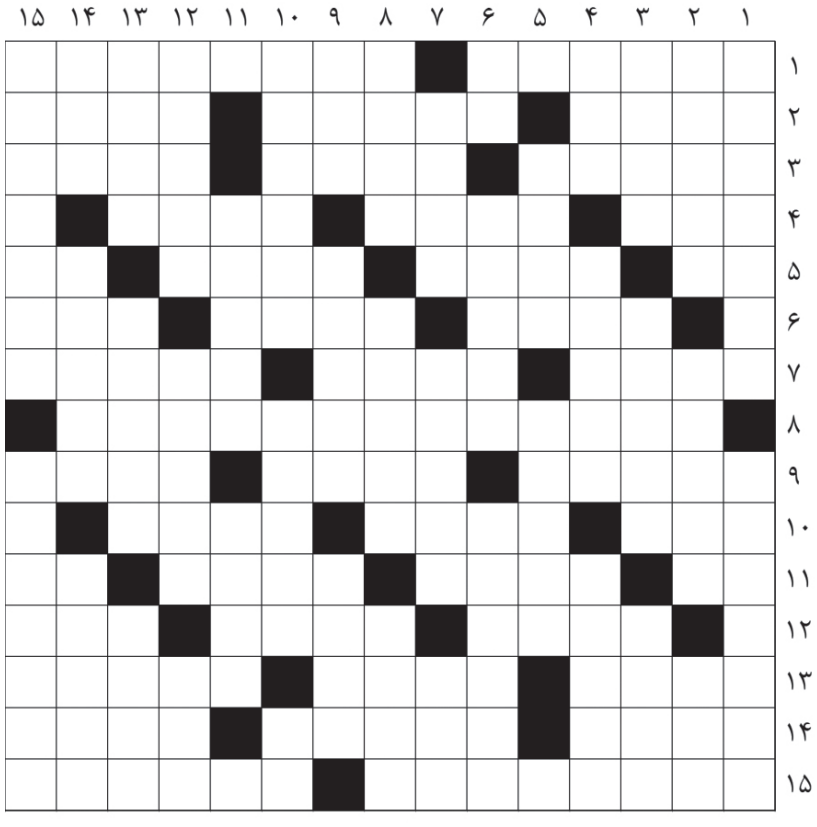
صعود یزدانی در رنکینگ جهانی

تعدادی از آزادکاران ایرانی صعود چشمگیری را در جدیدترین رنکینگ اتحادیه جهانی کشتی ثبت کرده‌اند. در جدیدترین رنکینگ اعلام‌شده اتحادیه جهانی کشتی پس از رقابت‌های قهرمانی جهان ۲۰۲۶ قزاقستان، جایگاه تعدادی از آزادکاران ایران با تغییراتی همراه شد. در وزن ۵۷ کیلوگرم، میلاد والی‌زاده با ۱۵ پله صعود در جایگاه پنجم قرار گرفت. در وزن ۶۱ کیلوگرم، احمد محمدنژاد جوان، قهرمان جهان در قزاقستان، در جایگاه دوم ایستاد. در وزن ۷۴ کیلوگرم، امیرمحمد یزدانی دارنده مدال برنز جهان، با ۲۷ پله صعود به رتبه هفتم رسید. در وزن ۷۹ کیلوگرم، محمد نخودی، نایب‌قهرمان جهان در رقابت‌های قزاقستان، با یک پله صعود در جایگاه چهارم قرار گرفت. در وزن ۹۷ کیلوگرم، حسن یزدانی که در رقابت‌های جهانی صاحب مدال برنز شد، با ۲۵ پله صعود در جایگاه ششم ایستاد. در وزن ۱۲۵ کیلوگرم، امیرحسین زارع، قهرمان جهان در دو سال اخیر، در رتبه سوم رنکینگ جهانی قرار گرفت. حضور در رقابت‌های بین‌المللی اتحادیه جهانی و کسب نتایج مطلوب در این مسابقات، نقش مهمی در امتیازات و جایگاه کشتی‌گیران در رنکینگ جهانی دارد. رنکینگ اتحادیه جهانی در مقطع فعلی اهمیت تعیین‌کننده‌ای ندارد و اهمیت اصلی آن به ماه‌های منتهی به رقابت‌های قهرمانی جهان و بازی‌های المپیک بازمی‌گردد؛ جایی که جایگاه کشتی‌گیران در رنکینگ می‌تواند در امتیازبندی و سیدبندی مسابقات تأثیرگذار باشد.

جدول ۵۴۵۱ طراح: بیژن گورانی

افقی:
۱- از قراردادهای شرعی مشارکت کار و سرمایه در اسلام- بازیگر سینمای هند و ملقب به پادشاه بالیوود ۲- تک‌خوان اپرا- اثری به قلم شاتو بریان فرانسوی- فدراسیون جهانی بسکتبال ۳- اختاپوس- رابطه علت و معلولی میان دو چیز- پسر کاوه آهنگر ۴- نکویش جاودان ماند- نادادهنده- ژانری سینمایی ۵- تکرار حرفی- اسکلت فلزی اصلی ماشین- ظرفی برای کوبیدن- عضو رونده ۶- نوعی پارچه پنبه‌ای- عنصری از گروه گازهای نجیب- کلمه هشدار ۷- پسر سهراب در شاهنامه- میوه‌ای شیرین- اهل مازندران ۸- از اماکن دیدنی و گردشگری سنندج بازمانده از دوران قاجار ۹- شبیه- برق را از کوئل به دلکو می‌رساند- حاصل ضرب هر عدد در خودش ۱۰- خون‌بها- صمیمی- عنوان جنگ‌هایی که پیامبر(ص) در آنها شرکت نداشت ۱۱- برهنه- از برادران حضرت یوسف(ع)- مقیم- آشپز انگلیسی ۱۲- خواهش و تمنا- قطعه موسیقی برای سه نوازنده- تابه نان‌پزی ۱۳- کبوتر دشتی- از انواع فعل ماضی- دستار ۱۴- شیوا- پیشامد- مرغ مینای سخنگوی سندباد ۱۵- داستانی از هانس کریستیان آندرسن- پلیمر مصنوعی سبک برای بسته‌بندی

عمودی:
۱- کتاب داستان پهلوانان ایران نوشته سعید نفیسی- گرایش به پدیده‌های نو و سبک‌ها و معیارهای نوین ۲- اصطلاحی در ورزش کشتی- در نظر گرفتن اهمیت موضوعی- بزرگ‌ترین سازمان جهانی است ۳- هر بخش یک مجموعه- روزگاران- پسندیدن در فضای مجازی ۴- استخوانی در پا- شهر خاقانی- حس بساوایی ۵- ویتنام قدیم- رادار ۶- خمیدگی کاغذ- حرکت یک‌ضرب در وزنه‌برداری- الماسی که نادرشاه از هند به ایران آورد ۷- تجاوز به حقوق دیگران- زرد کم‌رنگ- کوه سیمرغ ۸- برنج پوست‌نکنده- یار سلامان- برداشت خاص از موضوعی ۹- شیمی کربن- بی‌مذهب- فوری ۱۰- نوعی سوسیس بلند- کاخ تاریخی فرانسه- نفس خسته ۱۱- هدیه چهره‌گشایی عروس- از واجبات نماز ۱۲- اختناق- نام پدر فریدون پیشدادی- راه و روش ۱۳- شاعر نیشابوری- زادگاه امیرکبیر- گدا ۱۴- سحاب- حیوان معروف چین- سراینده مجموعه‌شعر هوای تازه ۱۵- محل کسب درآمد- صفت شهر اصفهان



حل سودوکو ۴۴۴۶

۵	۷	۸	۳	۱	۶	۲	۹	۴
۶	۹	۳	۲	۴	۷	۱	۸	۵
۲	۱	۴	۵	۸	۹	۷	۳	۶
۸	۴	۲	۷	۶	۱	۳	۵	۹
۷	۳	۹	۸	۲	۵	۴	۶	۱
۱	۵	۶	۴	۹	۳	۸	۲	۷
۴	۸	۱	۹	۵	۲	۶	۷	۳
۳	۶	۵	۱	۷	۸	۹	۴	۲
۹	۲	۷	۶	۳	۴	۵	۱	۸

۹	۴	۷	۸	۲	۶	۱	۵	۳
۵	۲	۸	۱	۷	۳	۹	۶	۴
۳	۶	۱	۴	۹	۵	۲	۸	۷
۴	۳	۵	۷	۱	۸	۶	۲	۹
۷	۱	۲	۳	۶	۹	۵	۴	۸
۸	۹	۶	۲	۵	۴	۷	۳	۱
۱	۵	۴	۶	۸	۷	۳	۹	۲
۶	۷	۳	۹	۴	۲	۸	۱	۵
۲	۸	۹	۵	۳	۱	۴	۷	۶

حل جدول ۵۴۵۰

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	ب	ر	ا	ز	ن	د	ه	■	ا	غ	ت	م	ا	د	■
۲	ن	س	ن	ا	س	■	چ	ا	س	ک	■	ب	ک	و	د
۳	ا	و	■	پ	ی	ت	ر	چ	ک	س	و	ن	■	ب	ر
۴	گ	ا	م	ا	■	ا	ت	م	ی	■	ا	ت	ن	ل	و
۵	و	■	ش	س	ت	ن	■	ا	ت	ن	ه	■	ع	ه	د
۶	ش	م	ع	■	خ	ی	ا	ل	■	ک	ی	ا	ن	■	گ
۷	■	د	ر	س	ت	■	ل	ی	د	ر	■	س	ت	ب	ر
۸	ب	ا	■	ل	ی	ب	ی	■	ن	ه	ر	و	■	ی	ی
۹	ن	م	ا	م	■	ه	م	ا	ی	■	ق	د	غ	ن	■
۱۰	ی	■	پ	ک	ی	ج	■	ز	ا	ر	ع	■	س	ی	د
۱۱	ا	م	ر	■	خ	ت	ا	م	■	ا	ه	د	ا	■	ل
۱۲	م	ح	ا	س	ن	■	ل	و	ا	م	■	م	ل	ب	س
۱۳	ی	ت	■	پ	ی	چ	ا	ن	ک	ش	ت	ی	■	ز	ر
۱۴	ن	ر	م	ه	ا	ل	ه	ه	■	ن	ا	م	ر	د	
۱۵	■	م	س	ر	و	ق	ه	■	ی	ک	د	ن	د	گ	ی

سودوکو سخت ۴۴۴۷

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو
۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

				۴	۹	۶		
	۴		۵					
	۷				۶	۸		۴
	۳	۸			۵	۴		
				۶				
		۹	۷			۳	۱	
۴		۵	۸				۶	
					۲		۹	
		۱	۶	۵				

سودوکو ساده ۴۴۴۷

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو
سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۲		۸		۱	۴		۹	
	۳		۲					۴
	۹		۵			۶		
	۵	۷		۴	۲			
۴								۶
			۹	۵		۴	۸	
		۳			۹		۶	
۶					۳		۴	
	۸		۴	۶		۱		۳